

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorvm

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

9. Qualiter sunt horæ terminandæ, & quid agendum est in illo paruo interuallo, quo in choro genuflectimur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

QVOMODO SVNT HORAE CANONICÆ terminandæ: & quid meditari debet bonus monachus in illa morula, in qua post singulas horas canonicas in oratorio flet genua.

CAPVT IX.

Diximus ecce de horis canonicis quantum ad ingressum, & quantum ad progressum, videndum est modò de eisdem quantum ad egressum. Legitur quippe in Ecclesiaste: Melius est finis orationis, quam principium. Hoc dicit, quia omnis laus in fine canitur. Nam opus cuius finis bonus est, ipsum quoq; bonum est. Non igitur fratres decet ut finita hora canonica, de oratorio mox egredi festinemus. Valde enim hoc Sancti reprehendunt. quinimmo expleto penitentia nostræ debito, mens nostra solicita sit ex intimis præcordiis Dominū exorare: quoniam seruitum nostrum gratum habere dignatur: & humili corde

Veniam petere,
Gratias agere,
Sacrificium offerre.

PRIMO consideret, si habuerit attentionem, deuotionem, & reuerentiam. & de eo in quo se cognouerit defecisse, exposcat sibi à Domino indulgentiam: vt nostræ humilitas orationis suppleat imperfectionem deuotionis. & dicat corde contrito illa Publicani quinq; verba: Deus propitius esto mihi peccatori. sunt enim ingentis virtutis, & admirandæ deuotionis. Si autem tantam efficaciam habuerunt, vt publica

num Deo reconciliarent, debemus fiduciam habere quod pro negligentiis quas in diuino officio inuiti committimus, valebunt satisfacere. Et ea dicentes, pectora tundere instar illius publicani non negligamus.

SECUND O curet gratias Domino agere, qui dignatus est nos ad suas laudes admittere, & in nobis suam gratiam & consolationem diffundere, & præstare fiduciam eruditionis.

TERTIO studeat offerre sacrificium vigilium, & matutinorum & cæterarum horarum canonistarum, quod summè necessarium est: ne aues coeli scilicet dæmones, & vanæ cogitationes venientes, rapiant semen diuini verbi in agro cordis nostri, tempore psalmodiæ seminatum. quod scilicet diuinum semen confessim oratione est abscondendum. Vnde scitote fratres quodlibet bonum opus, esse per orationem semper Deo offerendum: vt semen deificum semper maneat in corde, & spiritualis fructus crescat in actionem: vt sit Deo grata, & nobis, & toti Ecclesiæ proficia. Et hæc oblatio post consummationem diuini operis nequaquam est prætermittenda: vt dignetur in nobis Dominus conseruare, quod nobis bonum dignatus est præstare. Et facienda est per manus sanctorum, quorum agimus festa, & præcipue Dominiæ nostræ. & dicatur sic: Suscipe Domine Deus meus, precibus & meritis gloriosissimæ virginis MARIAE & omnium sanctorum tuorum, singulariter Angelorum vel Apostolorum, vel talis sancti cuius hodie memoriam agimus, obsequium seruitutis meæ: & si quid his

his laudibus dignum egi, clemens respice : & quod negligentius actum est, propitius ignosce, per Christum Dominum nostrum. Vel sic: Consummatum est sacrificium matutinum, vel vespertinum, suscipe illud Domine per intercessionem beatissimæ virginis Mariæ, & istius sancti cuius hodie memoriam celebramus, & omnium sanctorum tuorum ad laudem & gloriam nominis tui, & salutem animarum nostrarum & omnium Christianorum : & requiem defunctorum, per Dominum nostrum. Post horas autem reliquas sic est oblatio facienda: Consummatum est sacrificium latidis suscipe illud, &c. E ita nos ipsos in eadem semper conseruare devotione, & morum grauitate post orationem debemus: ac si tunc ab oratione discederemus; aptantes mentem ad solita exercitia, vel ad ea quæ in superioribus tractauimus, morosius ruminando.

Quid contemplandum est cum in fine Psalmorum canitur, Gloria Patri.

CAPVT X.

VNiuersa Dei beneficia, secundum Boniuenturam, sunt,

Bona	{ Naturæ, Gratia, Supereminentia.
Bona	{ Naturæ, Gratia, Supereminentia.

Bona	{ creationis iustificationis redēptionis.
dona	{ sunt